

Коли Пламень Перетворюється На Пепел (When The Flames Turns To Ash)

Drudkh

[Текст – великий український поет Олександр Олесь]

Колись здавався ти мені орлом піднятим
І в полі кинутим в агонії сконатись...
Очима стежиш ти за ворогом проклятим,
Що хтів тебе ногою розтоптати.

Ти гнівом дишеш і гориш, а не конаєш...
Щоб впитись, шарпаєш кігтями по землі,
Одним крилом граків ти відбиваєш
І сам лежиш на зламанім крилі...

Колись здавався мені ти лицарем прекрасним,
Що ліг в степу на камені спочить...
Ти важко спиш і мариш боем щасним,
А ворог твій змією вже сичить...

Народе мій! І ти – орел, вночі піднятий,
І чом не лицар ти, захоплений в полон?!
О орле мій, мій велетню крилатий,
О лицар мій, покараний за сон!..

Чому ж ти, орле мій, з орлами не літаєш,
А крила веслами волочиш по землі?!
Чому ж ти, лицар мій, на герць не виступаєш,
А вітром жалібно голосиш на ріллі?!

І що орел, коли його орлина згряє
Не рве з землі в блакить ясного дня,
І що за лицар ти з усмішкою льокая,
Без гордих дум, без честі і ім'я?!

[908 р.]